

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

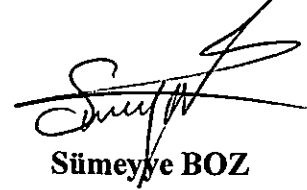
Sayı : 18320

Tarih : 08.06.2026

10/4244

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kadın cinayetlerinin ve şüpheli kadın ölümlerinin giderek artan boyutlarının, bu ölümlere yol açan toplumsal, siyasal ve kurumsal nedenlerin araştırılması; kadınların yaşam hakkını korumakla yükümlü kamu kurumlarının sorumluluklarının ortaya çıkarılması; cezasızlık politikalarının ve koruma mekanizmalarındaki yetersizliklerin incelenmesi; kadınların yaşam hakkını güvence altına alacak yasal ve idari tedbirlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz. 08.06.2026

Sümeyle BOZ

Muş Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye'de kadınlar yalnızca erkek şiddeti nedeniyle değil, kadınları korumayan siyasal tercihler, yetersiz kamu politikaları ve cezasızlıkla beslenen erkek egemen düzen nedeniyle yaşamlarını kaybetmektedir. Kadın cinayetleri artık münferit olaylar olarak değerlendirilemeyecek kadar yaygın, sistematik ve yapısal bir nitelik kazanmıştır.

Türkiye Kadın Dernekleri Federasyonu tarafından açıklanan Mayıs 2026 verilerine göre yalnızca bir ay içerisinde 31 kadın erkekler tarafından katledilmiş, 16 kadın ise şüpheli şekilde yaşamını yitirmiştir. Her gün ortalama birden fazla kadının öldürüldüğü bir ülkede, kadınların yaşam hakkını korumakla yükümlü olan devletin mevcut politikalarının başarısızlığı açık biçimde görülmektedir.

Öldürülen kadınların önemli bir bölümünün eşleri, eski eşleri, birlikte oldukları erkekler ya da yakın çevrelerindeki erkekler tarafından katledilmesi, kadınların en güvensiz olduğu yerlerden birinin kendi yaşam alanları olduğunu göstermektedir. Kadınların en çok ayrılmak, boşanmak, kendi yaşamına dair karar almak veya erkek egemen denetimden çıkmak istedikleri süreçlerde hedef haline gelmeleri ise kadın cinayetlerinin tesadüfi değil, erkeklerin kadınlar üzerindeki tahakkümünü sürdürme aracı olarak işlediğini ortaya koymaktadır.

Kadınların yüzde 58'inden fazlasının kendi evlerinde öldürülmüş olması, yıllardır iktidar tarafından idealize edilen aile politikalarının kadınlar açısından ne kadar kırılgan ve güvencesiz bir alan yarattığını göstermektedir. Kadınların yaşam hakkını koruyacak mekanizmaları güçlendirmek yerine aileyi mutlaklaştıran ve kadınları şiddet ortamına mahkûm eden politikalar, şiddetin görünmezleşmesine ve derinleşmesine neden olmaktadır.

Öte yandan her ay onlarca kadın ölümü "şüpheli ölüm" olarak kayıtlara geçmektedir. Ancak bu ölümlerin önemli bir kısmı etkin soruşturma yürütülmeden, deliller yeterince toplanmadan ve kamuoyu tatmin edilmeden sonuçlandırılmaktadır. Şüpheli kadın ölümlerinin aydınlatılamaması, kadınlara yönelik şiddetin görünmez kılınmasına ve failerin korunmasına hizmet eden bir cezasızlık iklimi yaratmaktadır.

Koruma kararı bulunan kadınların dahi öldürülebilmesi, 6284 sayılı Kanun kapsamında öngörülen koruyucu ve önleyici mekanizmaların etkili biçimde işletilmediğini göstermektedir. Kolluk kuvvetlerinin ihmalleri, risk analizlerinin yetersizliği, kurumlar arası koordinasyon eksikliği ve yargı süreçlerinde ortaya çıkan sorunlar kadınların yaşam hakkını doğrudan tehdit etmektedir.

İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararı sonrasında kadın örgütleri tarafından dile getirilen kaygılar her geçen gün daha görünür hale gelmektedir. Kadınlara yönelik şiddetle mücadelede uluslararası yükümlülüklerden uzaklaşılması, toplumsal cinsiyet eşitliğini hedef alan söylemler ve kadınların kazanılmış haklarını hedef alan politikalar, kadınların maruz kaldığı şiddet ortamını daha da ağırlaştırmaktadır.

Bu nedenle;

- a) Kadın cinayetlerinin ve şüpheli kadın ölümlerinin yapısal nedenlerinin ortaya çıkarılması,
- b) Erkek şiddetini besleyen toplumsal, ekonomik ve siyasal koşulların araştırılması,
- c) Cezasızlık uygulamalarının kadın cinayetleri üzerindeki etkilerinin incelenmesi,
- d) Koruma kararlarına rağmen gerçekleşen kadın cinayetlerinin nedenlerinin tespit edilmesi,
- e) Şüpheli kadın ölümlerinde soruşturma süreçlerinin etkinliğinin değerlendirilmesi,
- f) Kolluk, yargı ve ilgili kamu kurumlarının sorumluluklarının ortaya çıkarılması,
- g) İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmenin kadınların yaşam hakkı üzerindeki etkilerinin incelenmesi,
- h) Kadınların yaşam hakkını esas alan, toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifine dayalı politika önerilerinin geliştirilmesi

amacıyla bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulması elzem hale gelmiştir.

1			
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DİYARBAKIR	
4	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DİYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	